

Prædiken til Julefesten 20/12/2009

Af René Vester

Jeg har ikke noget imod at synge ”Højt fra træets grønne top” osv, men i kirken så lad det handle om Jesus. At folk som ikke er kristne, og derfor heller ikke kommer i kirke har lyst til at synge kristusløse julesange, det er forståeligt. For hvorfor skulle man fejre noget som man ikke tror på? En af mine ateist venner synes at julen skal afskaffes, for som han siger ”det er tåbeligt at fejre noget som ikke ret mange tror på mere. Og som mange heller ikke synes er værd at tro på. Nu kunne vi så tænke at julen er værd at fejre og at Kristus er værd at tro på, og det er også sandt. Men er det også det som kirken viser? For mange steder i dag, så bliver der ganske rigtigt holdt juleting i kirkerne, men det er ofte blottet for evangeliet. Man har slikposer, nissesange, pebernødder, juletræer og gløgg, men man forkynder ikke evangeliet om Jesus Kristus. Man har gjort julen til en undskyldning for bare at holde en fest, men en fest hvor kirken i sine gerninger har vist at den ofte har glemt indholdet, eller blot ikke synes at indholdet er værd at tale om. Og når kirken ikke fokuserer på julens indhold, så har kirkens modstandere fået gode argumenter for at fjerne julen. For hvis vi ikke forklarer hvorfor vi holder fest, men bare holder fest, så kan man jo ligeså godt fjerne disse dage som helligdage, for hvad helligt er der så i dem.

For når ikke engang kirken vil eller kan finde ud af at fejre det som julen handler om, hvorfor skulle resten af samfundet så holde den samme fest, og gøre disse dage til noget helt specielt? Der er jo folk som er ved at få genindført solhvervsfester i stedet. Hedenske traditioner forsøger man at erstatte vores jul med. Vi tænker muligvis at det da er tåbeligt at skulle gå tilbage til vikingetidens hedenske fester. Hvorfor skulle vi fejre den slags? Men jeg tror det vil komme til at ske, hvis ikke kirken prædiker juleevangeliet, som juleevangeliet er. For når kristendommen ryger ud, så kommer der noget andet ind i stedet. Det har vi set ske før, og det vil ske igen. Så lad os som kirke prædike det budskab der er værd at tro på, og faktisk også værd at dø for. Der er jo mellem 150.000 og 250.000 kristne der bliver slået ihjel hvert år, pga evangeliet. Og det evangelie som de dør for er også juleevangeliet. For juleevangeliet er ikke et andet evangelium. Det er evangeliet.

Så i dag, skal vi holde sand julefest. Vi skal høre det som julen handler om, og det var hvad jeg læste op i indledningsordet. Julen handler om at Ordet som var Gud, blev kød og tog bolig iblandt os.

Jeg vil nu læse juleevangeliet, men jeg vil ikke læse det sædvanlige juleevangelie som vi er vant til at få fra Lukasevangeliet. Men jeg har jo også sagt at det på nogen punkter ville blive lidt utraditionelt i dag. Vi har hørt juleevangeliet fra Lukas-evangeliet mange gange, og det kender vi ganske godt. Men hvis man skal forstå en bibeltekst, så er det altid en god ting at se den sammen med en anden tekst som omhandler det samme. Og det finder vi i Mattæusevangeliet kapitel 2.1-16:

Da Jesus var født i Betlehem i Judæa i kong Herodes' dage, se, da kom der nogle vise mænd fra Østerland til Jerusalem og spurgte: »Hvor er jødernes nyfødte konge? For vi har set hans stjerne gå op og er kommet for at tilbede ham.« Da kong Herodes hørte det, blev han forfærdet, og hele Jerusalem med ham. Og han sammenkaldte alle ypperstepræsterne og folkets skriftkloge og spurgte dem, hvor Kristus skulle fødes. De svarede ham: »I Betlehem i Judæa. For således er der skrevet ved profeten:

Du, Betlehem i Judas land,

du er på ingen måde den mindste blandt Judas fyrster.

Fra dig skal der udgå en hersker,

som skal vogte mit folk, Israel.«

Så tilkaldte Herodes i al hemmelighed de vise mænd og forhørte dem indgående om, hvornår

stjernen havde vist sig. Og han sendte dem til Betlehem og sagde: »Gå hen og spørg jer nøje for om barnet; og når I har fundet det, så giv mig besked, for at også jeg kan komme og tilbede det.« Da de havde hørt på kongen, tog de af sted, og se, stjernen, som de havde set gå op, gik foran dem, indtil den stod stille over det sted, hvor barnet var. Da de så stjernen, var deres glæde meget stor. Og de gik ind i huset og så barnet hos dets mor Maria, og de faldt ned og tilbad det, og de åbnede for deres gemmer og frembar gaver til det, guld, røgelse og myrra. Men i drømme fik de en åbenbaring om ikke at tage tilbage til Herodes, og de vendte hjem til deres land ad en anden vej.

Da de var rejst, se, da viser Herrens engel sig i en drøm for Josef og siger: »Stå op, tag barnet og dets mor med dig og flygt til Egypten, og bliv dér, indtil jeg siger til. For Herodes vil søge efter barnet for at slå det ihjel.« Og han stod op, og mens det endnu var nat, tog han barnet og dets mor med sig og drog til Egypten. Og dér blev han, indtil Herodes var død, for at det skulle opfyldes, som Herren har talt ved profeten, der siger: »Fra Egypten kaldte jeg min søn.«

Da Herodes nu indså, at han var blevet narret af de vise mænd, blev han rasende; og i Betlehem og i hele dens omegn lod han alle drenge på to år og derunder myrde, ud fra den tid, han havde fået opgivet af de vise mænd.

Julen handler om meget mere end et lille sødt spædbarn der blev født i en stald og lagt i en krybbe, under forhold der ligner noget der er blevet lidt for romantisk og sukkersødt. For vi skal ikke glemme hvad det var for et barn der blev født. Det var nemlig et farligt barn. Ja, det var faktisk verdens farligste barn. Og med det mener jeg at det var et barn der var farligt for denne verden.

For det var ikke et barn man ønskede skulle komme, det var et barn som man forsøgte at få fjernet, så meget at man slog adskillige andre drengebørn ihjel i forsøget på at dræbe Jesus, inden han voksede op. Verden ønskede at komme af med Jesus helt fra starten af. Og spørgsmålet melder sig hvorfor var Jesus så farligt et barn, og hvorfor ville verden dræbe Ham, hvad det jo også endte med?

Jo at Gud blev menneske og kom til os, betød at vi blev forstyrret. Vi blev forstyrret i vor egen personlige fred. Megen modstand imod kristendom handler jo om at vi mennesker ikke vil forstyrres, vi vil leve vore egne liv. Forstyr mig ikke, jeg vil have lov til at leve mit eget liv. Jeg vil ikke have at andre skal komme og sige at jeg ikke er god nok, at jeg ikke må gøre som jeg gør, at jeg skal leve i overensstemmelse med det Gud ønsker for mig for at kunne leve et godt liv. Må jeg ikke selv bestemme hvad det gode liv er? Jeg vil have mit liv for mig selv.

Det er det som folk ikke bryder sig om ved kristendom. Man vil godt have en gud som kan helbrede en når man er syg, som man kan hjælpe en når det er hårdt, som kan give succes, som kan give os det vi beder om. Men man vil ikke have en Gud der kommer og blander sig i hvordan vi lever. Hvad bilder Ham Gud sig dog ind at komme og forstyrre os i vores liv? Lad os dog være i fred.

Sådan var det på romerrigets tid, og de samme ting gælder mindst ligeså meget i dag. Den personlige fred er i dag nærmest blevet til en menneskeret. Jeg har ret til at leve som jeg selv vil og vil ikke forstyrres af nogen der mener noget andet. Så hold din religion for dig selv! Enhver er blevet salig i sin egen tro, siger man, og der findes jo ovenikøbet folk der tror at det er et bibelvers man citerer når man siger det, hvilket det ikke er. At enhver er salig i sin egen tro, er bare en humanistisk sætning som igen kan oversættes til ”Lad mig være i fred, jeg har min sandhed og du har din”.

Men lad os kigge lidt på et billede der viser os hvorfor Gud valgte at forstyrre os. En blind mand er ude og gå en tur. Han har en walkman på og hører noget virkelig fed musik. Han smiler er glad vrikker til musikken, ja han nyder livet. Men fordi han er blind kan han ikke se at han er på vej mod en dyb klippeskrænt. Hvis han falder ud over den, vil han blive trukket ned i en 200 m dyb klippekluft af en lov kaldet tyngdeloven.

Men der er en der ser det. En seende, en der har øjne at se med. Han ser at hvis den blinde mand ikke bliver stoppet, så vil han blive knust mod klipperne. Så han løber hen til ham og prikker ham på skuldrene, den blinde mand affejer ham, han hygger sig, og ønsker ikke at blive forstyrret. Han

vil være i fred. Den seende mand, forsøger endnu engang at få den blinde til at stoppe op, ved at tage hans hovedtelefoner af, hvilket blot medfører at den blinde nu bliver vred. Kan du da ikke se at jeg går og hygger mig med min musik? Jo, det kan jeg godt se, siger den seende anerkendende. Men hvis du fortsætter med at gå i den retning du går i, vil du falde ned i en dyb klippekluft og dø!

Det er hvad Gud gjorde, da Han blev menneske. For at sige at til os at Hvis I fortsætter jeres liv uden Mig, vil I gå fortabt. Han kom for at advare os, og redde os. Men for at advare os, var Han nødt til at forstyrre os i vores personlige fred. Ellers var der jo ikke nogen mulighed for at vi kunne vågne op.

Det var den første kirkes opgave at advare imod den kommende dom. Det ser vi igen og igen i apostlenes gerninger. De prædikener som apostlene holdt dengang handler gentagne gange om at vi skal omvende os for at få syndernes forladelse, og at der vil komme en dommedag hvor Gud vil dømme alle. Peter siger eksempelvis i sin prædiken i hedningen Cornelius hus:

"Og han befalede os at prædike for folket og vidne om, at det er ham, Gud har bestemt til at være dommer over levende og døde." Ap.g 10.42

Og det sagde han i et hjem hvor han var blevet inviteret for at forkynde. Eller som Paulus prædikede for athenerne:

"Efter at Gud har båret over med tidligere tiders uvidenhed, befaler han nu mennesker, at de alle og overalt skal omvende sig, for han har fastsat en dag, da han vil holde dom over hele verden med retfærdighed ved en mand, som han har bestemt dertil; og det har han gjort troværdigt for alle ved at lade ham opstå fra de døde." Ap.g. 17.30-31

Paulus sagde faktisk i dette at athenernes hidtidige trosformer var baseret på uvidenhed, men at de nu ikke længere behøvede være uvidende, for nu havde Gud vist sig igennem Jesus, så vi kunne vide hvem Han er, og hvad Han vil. Det var provokerende for athenerne at høre den slags, det var et budskab som forstyrrede deres personlige fred.

Og Det var den form for forkyndelse kirken holdt dengang. De advarede folk imod den kommende dom, og viste at det var muligt at undgå den dom ved at omvende sig til Jesus Kristus som havde taget dommen på Gogatas kors, for dem der ville kaste sig ind under Ham. Og selvom det ikke er den slags forkyndelse man hører så meget mere, så er det stadig kirkens opgave at prædike netop dette.

Men hvorfor er det så vigtigt at jeg tilhører Jesus og at Han er min Herre? Hvorfor kan jeg ikke blot nøjes med at tro på Ham, og synes Han er rar og flink og en der har nogle gode råd at leve ens liv efter?

Tja, sagen er den at når vi tilhører Jesus, så er det Ham der har taget ansvar for os. Også selvom vi dummer os, og falder, slår os, og prøver gentagne gange. Har vi først valgt Jesus som Herre, så tilhører vi ikke længere os selv, men Ham. Og så betaler Han også de omkostninger det har at være Herre for os. Eller nærmere sagt, Han har betalt dem alle sammen på korset.

Lad mig illustrere dette med et eksempel. En sand historie. Et fint hotel havde en ung mand stående ved indgangen. Hans opgave var at køre gæsternes bil over på hotellets private parkeringsplads, mens gæsterne kunne gå ind, og tænke på andre ting end bilparkering. Det var et nemt job som han plejede at udføre uden de store problemer.

Men en dag sker det så. En direktør ankommer i den nyeste og smarteste mercedes-benz i millionklassen. Han får nøglerne og sætter sig ind, og tænder motoren. Og da han mærker og hører motoren i dette vidunder af en bil vibrere, får han pludselig den tanke at det da egentlig ville være ærgerligt, kun at skulle køre denne bil de 200 meter hen på parkeringspladsen. En sådan bil er man da nødt til at tage med på en lidt længere tur. Så det gjorde han. Han vidste godt at han ikke måtte, det stod i hans kontrakt. Men bilen var for lækker til at sige nej til denne fristelse. Og så sker det der bare må ske, han kører galt og totalskader bilen.

Ejeren af bilen er rasende. Og han vil selvfølgelig have sin bil erstattet. Men lad os lige stille os selv det tåbelige spørgsmål, hvem var det der var skyld i at bilen blev totalskadet? Det var den unge mand, så vi kunne jo forvente at det var ham der skulle betale et millionbeløb i erstatning. Men nej det skulle han ikke. Det skulle hotellet. Af en eneste årsag, der var arbejdsgiveransvar. Manden var ansat af hotellet, og det skete mens han var på arbejde. Da han i sin ansættelse er under hotellets juridiske varetægt, så var det hotellets ansvar at betale for de omkostninger det kunne have at have manden ansat. Om de fortsatte med at have ham der, melder historien ikke noget om. Men ligesom hotellet havde arbejdsgiveransvar overfor parkeringschaufføren, så har Gud valgt at have ansvaret for dem der har valgt at tilhøre Ham. For dem der ikke længere tilhører sig selv, men Jesus Kristus. Selvom vi også laver fejl, så er det sådan at når vi er født på ny og blevet Hans børn, så er det Ham der har ejerskab over os, og omkostningerne for at have sådan nogle som os, har Han betalt en dyr pris for på Golgatas kors.

Det er derfor kirken holder fest. Fordi der kom en som ville give os håb, frelse og evigt liv sammen med Ham, og vandt det til os. Der er i sandhed noget at glæde sig over. Vi står ikke længere uden håb. Vi står ikke alene på dommens dag. Vi skal ikke længere betale syndens pris selv. For den er betalt for dem som Han gav ret til at kalde sig Guds børn.

Så lad os være en kirke som fejrer Jesu fødsel, liv, død og opstandelse. Lad os være en kirke som holder fast i de gode gamle julesalmer, og synger dem. Lad os ikke i kirken synges de kristusløse julesange, men dem som er fyldt med Kristus i stedetfor. Derfor har vi lavet et julesanghæfte til i dag med de gode gamle salmer som er skrevet af folk som vi tror var forvandlede af Gud, og som søgte Hans dybder. At de søgte Gud og Hans dybdert er også hvad vi mærker når vi læser hvad de salmer egentlig handler om. Så lad os rejse os op og glæde os over den Gud som ikke lod os være i fred, men valgte at forstyrre os, så vi kunne få fred med Ham i stedet.